

ZA DOBRE STVARI TREBA VREMENA I NIŠTA NE DOLAZI SAMO OD SEBE

BORNA ŠESTAK

Razgovarao: Ivan Golub

Kako je počelo tvoje glazbeno obrazovanje?

Moje glazbeno obrazovanje započelo je 2010. godine u Osnovnoj školi Novi Marof – osnovno glazbeno obrazovanje. Upisao sam predškolski razred gdje su nas učili osnove glazbe i sviranje blokflaute. Tada sam prvi put naučio crtati violinski ključ i znam da mi je trebalo dosta vremena da shvatim svaki potez, dok sam note i njihovo trajanje shvatio odmah. Sviranje blokflaute istomi je uvelike pomoglo s razvojem sluha.

Je li harmonika bila tvoj prvi izbor ili si želio svirati nešto drugo?

Isprva me oduvijek jako zanimao klarinet, a zatim udaraljke. Klarinet mi je bio prvi izbor, fascinirao me zbog boje i tona, a udaraljke zbog same raznovrsnosti instrumenata koji se uče svirati kada si udaraljkaš. No sve se to promijenilo kada sam prije upisa u glazbenu školu sa svojim roditeljima bio na jednoj zabavi na kojoj je svirao harmonikaš i jednostavno je to bila ljubav na prvi pogled. Došao sam na upise, trebali smo ispunjavati papire i upisati odabir instrumenta koji bismo htjeli svirati i moja mama je skoro automatski već upisala klarinet jer udaraljki nije bilo u toj glazbenoj školi, ali ja sam u zadnji trenutak rekao da želim svirati harmoniku te sam iznenadio sve tamo prisutne. Sada kada gledam na tu situaciju, svoj izbor ne bih promijenio ni za što.

Harmonika je bila moja ljubav na prvi pogled, a nedavno me počelo zanimati produciranje glazbe, rad u studiju, miks i master glazbe.

Reci nam malo više o sebi, svojim hobijima, interesima.

U slobodno vrijeme volim učiti svirati nove instrumente ili samo istraživati o pojedinim instrumentima koji mi se čine zanimljivim. Nedavno me počelo zanimati produciranje glazbe i rad u studiju, miks i master glazbe i slično. Od drugih instrumenata jako volim svirati bas gitaru, a inače izađem s prijateljima van na piće, u šetnju, u teretanu ili što već. Također, često se znam naći s kolegama pa samo sviramo i uživamo. Imam i psa pa kad se trebam "odmaknuti od svijeta" odemo u šetnju. Jako volim životinje i život bez psa mi je nezamisliv i prazan. Mislim da svatko treba nekog dlakavog prijatelja jer oni ponekad razumiju više nego ljudi.

Imaš li dovoljno slobodnog vremena za druge stvari koje te zanimaju?

Nadam da će buduće generacije u mojoj obitelji uzeti neki od instrumenata u ruke i uživati u glazbi i voljeti je koliko i ja, a da ću im ja bar na neko vrijeme moći biti netko na koga se ugledaju.

Sve ovisi u kojem se periodu godine nalazimo. Trenutno je kraj školske godine i slobodnog je vremena sve manje i manje zbog natjecanja, ispita u školi, priprema za akademiju te državnih matura. No, čak i u svemu tome uvijek se može i stigne naći vremena za ostale stvari, ali još uvijek se moraju znati koje stvari su prioritetne u kojem trenutku.

Uzmeš li nekada pauzu od glazbe/ harmonike i na koji način?

Kad malo bolje razmislim zapravo sam uvijek u glazbi, bilo to samo slušanjem glazbe, sviranjem drugih instrumenata, sviranjem s prijateljima, razmišljanje o glazbi, itd., no sve to ima svoju drugačiju ulogu koja mi može koristiti kao pauza od "službenog" svijeta glazbe.

Kako puniš baterije za nove uspjehe?

Jednostavno uzmem mali predah i razbistrim glavu. Svakome je to potrebno i nitko ne može raditi 24/7 u svom punom potencijalu. Kad bi to tako mogli, naprosto ne bi bili ljudi nego strojevi, ali zato čovjek moradobro poznavati sebe i svoje granice.

Ima li u tvojoj obitelji još glazbenika?

U mojoj obitelji prije mene nitko nije bio glazbenik. Jedino sam čuo priče da je moj pradjed jako volio glazbu i uživao u njoj pa, tko zna, možda sam to naslijedio od njega. Svakako se nadam da će buduće generacije u mojoj obitelji uzeti neki od instrumenata u ruke i uživati u glazbi i

voljeti je koliko i ja, a da ću im ja bar na neko vrijeme moći biti netko na koga se ugledaju.

Na koje nastupe i natjecanja si najponosniji?

Svakako bih istaknuo nastupe u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski i Hrvatskom glazbenom zavodu te prošlogodišnje natjecanje u Daruvaru koje sam i osvojio, ali isto tako i natjecanje iz solfeggia na kojem sam dobio 100 bodova. Iako, ponosan sam na svaki nastup na kojem sam bolji nego što sam bio na prošlom i koji me gradi kao glazbenika.

Ima li kakvih zanimljivih anegdota s istih?

Jedne godine krenuo sam s majkom prema Daruvaru na

natjecanje i na pola puta shvatili smo da smo zaboravili harmoniku staviti u auto jer sam taman prije vježbao. Mislim da u životu nisam toliko žurio po nešto. Na svu sreću, moja kategorija je bila rano ujutro sljedeći dan, čega smo se također sjetili na pola puta na povratku pa smo shvatili da ne trebamo toliko žuriti.

Imaš li želju ostati u Hrvatskoj ili ćeš daljnje obrazovanje nastaviti negdje u inozemstvu? Zašto?

Volio bih svoje obrazovanje nastaviti u inozemstvu zbog drugačijih načina rada, novih poznanstava, a primarno radi novih iskustva koje takve mogućnosti ostvaruju. Vrlo primamljivo mi zvuči i Erasmus projekt u kojem bih definitivno volio sudjelovati te iskusiti rad

Jedne godine krenuo sam s majkom prema Daruvaru na natjecanje i na pola puta shvatili smo da smo zaboravili harmoniku staviti u auto jer sam taman prije vježbao. Mislim da u životu nisam toliko žurio po nešto.

Imam i psa pa kad se trebam "odmaknuti od svijeta" odemo u šetnju. Jako volim životinje i život bez psa mi je nezamisliv i prazan. Mislim da svatko treba nekog dlakavog prijatelja jer oni ponekad razumiju više nego ljudi.

raznih profesora, upoznavati nove gradove u Europi i svijetu, učiti nove jezike, svirati u raznim koncertnim dvoranama i slično, ali svakako ću se nakon akademije vratiti barem na neko vrijeme u Hrvatsku da pomognem predstaviti harmoniku u njezinom punom potencijalu.

Gdje se vidiš za 5, a gdje za 15 godina?

Na ovakva pitanja ne volim baš davati odgovore jer sam naučio da nikad ne mogu znati gdje će me život uputiti. Kad sam upisivao srednju glazbenu školu u Varaždinu nisam pomislio da

ću nakon dvije godine svoje srednjoškolsko obrazovanje nastaviti i završiti u Zagrebu, no nikad ne bih promijenio svoju odluku oko toga. Za 5 godina bih svakako volio uspješno završiti ili završavati akademiju te nastaviti svoju karijeru, a za 15 godina na nekom dobrom radnom mjestu profesora ili solista.

Vidiš li se više kao pedagog ili kao solist?

Zanimaju me obje strane karijere i želio bih isprobati i jedno i drugo te pronaći ono što mi najbolje odgovara i što najviše volim. Nakon akademije volio bih biti solist, čak i imati svoj komorni sastav, a kad malo ostarim, biti profesor i svoje znanje prenositi drugima. Isto tako smatram da pedagozi ne bi trebali svoj posao shvaćati striktno i samo podučavati o glazbi i harmonici, već i pomoći ljudima, pogotovo u srednjoškolskoj dobi, da postanu bolji, zreliji ljudi.

Smatraš li da je klasična harmonika dovoljno zastupljena u Hrvatskoj?

Sviđa mi se u kojem smjeru ide i smatram da smo jedna od država koja stvarno pokušava što više promovirati harmoniku kao klasični instrument. Iako smo vrlo mala država, broj harmonikaša stalno raste, kao i popularnost instrumenta kao klasičnog, ali i broj samih događanja poput smotri, natjecanja i skupova. Također, utjecaj Harmonikaškog centra je izniman te mi je jako velika čast surađivati s timom

izvršnih glazbenika, profesora, a ponajprije ljudi iz Centra preko natjecanja. Iznimno sam zahvalan na ovoj prilici za intervju da izrazim svoje mišljenje i da se predstavim svima koji će čitati časopis.

Koje su prednosti i mane bavljenja glazbom?

Prednosti su te da je glazba jezik koji svi razumiju i koji svi mogu pričati. Glazba u svima potiče neku emociju, svakog potakne na razmišljanje i, između ostaloga, ne postoji nitko tko glazbu ne voli. Velika čast bavljenja glazbom je da ja kao glazbenik mogu nekome predstaviti neku skladbu na kojoj sam dugo radio i da potaknem u nekome emocije. Sva ta poznanstva i sve te prilike koje nisam ni mogao zamisliti da ću dobiti su nevjerojatne i potičem svakog tko razmišlja o bavljenju glazbom da počne, barem samo iz gušta, za sebe. Mane su definitivno manjak slobodnog vremena, vrlo često zna i financijski biti skupo, no ne bih to nazvao manama, nego žrtvama koje svatko od nas mora podnijeti da bi se mogao baviti glazbom, kao što i bilo koje drugo zanimanje zahtjeva neke svoje žrtve.

Da nisi odabrao glazbu, čime bi se bavio?

Pa nemam baš puno interesa osim glazbe, ali oduvijek sam volio aute i volio sam gledati F1 utrke, Rally utrke i ostalo, tako da mislim da nije bilo glazbe da bih se svakako okušao u nekom

sportu koji zahtjeva da budeš dobar vozač.

Imaš li glazbene uzore ili uzore općenito? Ako da, zašto baš njih smatraš uzorima?

Ne bih izdvajao neka posebna imena jer uzorima smatram svakoga od koga mogu nešto naučiti, bio on bolji ili lošiji. Iz svega možemo izvući nekakvu lekciju i neki savjet pomoću kojega možemo poboljšati sami sebe.

Budući da si klasično obrazovan glazbenik, kakvu glazbu slušaš?

Od glazbe slušam sve pomalo, osim glazbe koja je popularna među nekim mojim vršnjacima, takozvanih cajki i sličnih žanrova. U zadnje vrijeme odgovara mi elektronska glazba jer mi uvijek diže raspoloženje i daje energiju tijekom dan. Uživam i u hip hop glazbi 80-ih i 90-ih godina, modernoj trap glazbi koju bih volio naučiti raditi, a oduvijek sam volio slušati i rock glazbu. Naravno, uživam i u klasičnoj glazbi, a posebno mi se sviđa razdoblje romantizma.

U čijoj si klasi i što je najznačajnije što si od profesora do sad naučio?

U klasi sam profesora Saše Bastaleca i on me naučio većinu stvari koje znam. Naučio me prije svega kako biti dobar glazbenik i kako razmišljati "izvan kutije" kad dođe do izvedbe skladbi, analiziranja, kako se nositi s tremom prije nastupa, kako

kvalitetno vježbati i da je prije svega stvar u kvaliteti, a ne kvantiteti. Također, naučio sam i da za dobre stvari treba vremena i da ništa ne dolazi samo od sebe. Naravno, ne smijem zaboraviti svoju prvu profesoricu Brankicu Geček koja me uvela u glazbu, upoznala s harmonikom, naučila osnove i još mnogo više.

I za kraj nam reci tko ti je najveća podrška na tvom putu.

Apsolutno najveća podrška su moji roditelji koji me podržavaju u svakom smislu. Neizmjeno sam zahvalan što imam roditelje koji mi pružaju veliku podršku. Smatram da su i oni velikim dijelom zaslužni što sam danas ovdje gdje jesam. Također, moje profesor, koji me podržava u svakom smislu, ne samo glazbeno, velik je oslonac. Ne smijem zaboraviti ni svoje kolege od kojih učim svaki dan i koji su također uvijek tu kada treba. Sama pomisao na vrijeme, živce i ostale stvari koje su svi ovi ljudi prošli samo da bi mene učinili boljim glazbenikom, a naposljetku i boljim čovjekom, mi je fascinantna i razina zahvalnosti koju imam prema svima ne može se opisati riječima i djelima.

Na kraju svega želim još jednom zahvaliti ekipi iz Harmonikaškog centra na ovoj jedinstvenoj prilici.

Zahvalan sam svojim roditeljima, profesoru i kolegama. Sama pomisao na vrijeme, živce i ostale stvari koje su svi ovi ljudi prošli samo da bi mene učinili boljim glazbenikom, a naposljetku i boljim čovjekom, mi je fascinantna i razina zahvalnosti koju imam prema svima ne može se opisati riječima i djelima.